

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznaje skargę wniesioną w pierwszej instancji za dopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty ostatnia część zdania TFUE;
- uznanie skargi wniesionej w pierwszej instancji za niedopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty części zdania druga i ostatnia TFUE i w konsekwencji odrzucenie jej w całości;
- obciążenie P. Ferracciego kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w postępowaniu przed Sądem jak i postępowaniu w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W jedynym zarzucie złożonym z trzech części Komisja podnosi błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 263 akapit czwarty ostatnia część zadania TFUE, ponieważ na podstawie tego przepisu Sąd uznał za dopuszczalną skargę wniesioną przez skarżącego w pierwszej instancji. W szczególności Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że zaskarżony akt stanowi akt regulacyjny, który dotyczy skarżącego w pierwszej instancji bezpośrednio i nie wymaga środków wykonawczych w stosunku do tego skarżącego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Etrangers (Belgia) w dniu 12 grudnia 2016 r. – X, X/Państwo belgijskie

(Sprawa C-638/16 PPU)

(2017/C 038/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Etrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, X.

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „zobowiązania międzynarodowe”, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy⁽¹⁾, dotyczą wszystkich praw gwarantowanych przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności praw zagwarantowanych przez art. 4 i 18, a także obejmują zobowiązania, które ciążą na państwach członkowskich na podstawie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 33 Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców?
- 2) A. Mając na uwadze odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, czy art. 25 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy należy interpretować w ten sposób, iż z zastrzeżeniem swobodnego uznania w zakresie okoliczności sprawy, państwo członkowskie rozpatrujące wniosek o wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej, jest zobowiązane do wydania wnioskowanej wizy, jeżeli istnieje ryzyko naruszenia art. 4 lub art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej albo innego ciążącego na nim zobowiązania międzynarodowego?

B. Czy istnienie powiązań między wnioskodawcą a państwem członkowskim rozpatrującym wniosek o wydanie wizy (na przykład, więzi rodzinnych, rodziny gotowej do jego przyjęcia, poręczycieli, sponsorów, itp.), ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243, s. 1).